

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A sorozás.

Az 1882-ik évben született ifjak néhány nap előtt járultak az urnához, már t. i. az ujonczozást bevezető sors-huzáshoz.

De nem az ujonczozásról — mint ilyenről — akarunk mi eszmét cserélni. Lezajlik az a maga rendjén, besorozzák, ki alkalmas, itthon marad, ki alkalmatlan.

Hogy a „Sorozás“-t irtuk mégis cikkünk homlokzatára, egyszerűen oka az, mert a miről írni akarunk, némi vonatkozásban a sorozással összefügg.

Többször adtunk már lapunkban kifejezést azon nézetünknek, vajha ifjaink közül azok, kik a katonaságnál altiszti rangra küzdötték fel magukat, s itthon rájuk szegénység, munkahiány, ember erőt meghaladó küzdelem vár, kiknek itthon se házuk, se mezük nincs, a katonaságot életpályául tekintenek, s ott maradván, maguknak biztos jövőt, esetleg családot alapítanak.

Örvendetesen regisztráljuk, hogy e téren határozottan haladás észlelhető.

Ma már számosan vannak ifjaink közül, kik okulva az itthoni mizériákon, mint altisztek a katonaságnál maradtak, s fognak is maradni. Belátták azt, hogy szenvedni mindenütt kell, s a létért folyó küzdelem Mindszenten erősebb, mint a katonaságnál.

E farsangon két mindszenti született nőszült meg a katonaságnál, mint őrmester. Pár év óta évenként akad egy-két altiszt, ki megbarátkozván a katonai pályával, ott családot alapít.

Ifjaink gondolkozását csak helyeselni tudjuk. Hisz ugy vagyunk e községben, mint a zsufolásig telt méhkaptár, rajzani kellene, mert egyik nem élhet a másiktól.

Most, hogy a sorozás felszínre került, 18—20 éves ifjaink közül többen óhajtanának a legközelebbi ujonczozás alkalmával mint önkéntesek katonának felcsapni. Örvendetesen vet-

tük tudomásul, hogy ez ifjak is kevés kivétellel oly célzattal állanak be, hogy jövőjüket a katonaságnál alapítanák meg. Ifjaink részéről a terv helyes gondolkodásra vall.

Közös cél, a közös jólét kivánalma az, hogy községünk népessége ritkuljon akár kitelepedés, akár az által, hogy ifjaink a katonai pályán maradnak, mert itt bennünket a tulságos tulszaporulat, a nagy munkahiány, a pusztító luxus bizony-bizony rakásra emészt meg.

A tuberkulózis.

A mai kor legborzalmasabb, legfélelmetesebb kórságáról: a tüdővészről van szó, arról a nyavalyáról, mely ádáz dühvel, féktelen szenvedelemmel támadja meg az embert és leveszi a lábáról, romba dönti, a végenyészetbe sodorja.

A tuberkulózis az a betegség, mely észrevétlen, suttymban jön, befészkezi magát az ember egészséges tüdejébe és őrlí, furja, sorvasztja a szervezetet, míg teljesen hatalmába keríti áldozatát a kétségbeejtő vész s rémes karjaiból kivezető út nincs, az egyedüli menekvés a halál.

Magyarországon megdöbbentő statisztikák számolnak be a tüdővész nagymérvű elterjedéséről, hatalmas arányu elharapódzásáról.

Egész Európában aránylag nálunk szedi legnagyobb számmal áldozatait a tuberkulózis; átlag 60,000 lélek pusztul el évente ebben a nyavalyában, s ez oly szokatlanul nagy numerus, hogy kétségbe ejt minden igazán érző, humánus gondolkodású embert.

Annyi bajjal, nyomorusággal kell megküzdenünk, oly tömérdek keserűséget kell elnyelnünk amugy is, hogy valóban istenverte népnek tekinthetjük magunkat, ha még a tuberkulózis módfeletti pusztításaira gondolunk.

Annyira fertőzött miázmás a honi légkörünk, hogy uton utfélen beleheljük, magunkba szívjuk a vészes baktériumokat, a halált rejtő mételet s csak akkor tudjuk meg, hogy a legrettegőbb betegség áldozatai lettünk, midőn a kórság már egészen belevette

magát szervezetünkbe, megásta tüdőnkben borzalmas aknáját.

A modern tudomány mind a mai napig tehetetlennek, kicsinyesnek bizonyult a tuberkulózissal szemben, holott képzett elsőrangú professzor-kapacitások éjjel-nappal tanulmányozták és tanulmányozzák e rejtélyes betegséget, s legnagyobb ambíciójukat képezi valamennyiöknek, hogy ezen óriási nyavalya elleni gyógyorvosságot föltalálják, a nagy problémát megoldják.

Tömérdek kongresszust tartottak eddigelé a tuberkulózis elleni védekezésről, számos tudós férfiú bemutatta kísérleteit, fejtegette nézeteit a tüdővész meggátlása érdekében, de számottevő eredmények nem kerültek még fölszínre.

Csak a legutóbb is bejárta újlag a sajtó utján a világot, hogy valami olasz professzornak föltétlenül sikerült megcsinálnia a tüdővész elleni szérumot, minek révén gyökeresen lehet szanálni a beteg szervezetet.

Azonban ily fajta híresztelések oly gyakorta hangzanak föl, hogy kétkedéssel fogadja a civilizált világ, s ha egyszer csakugyan sikerülne egyik vagy másik kísérletezőnek a valódi gyógyszert föltalálni, akkor valóban rászolgálna „az emberiség legnagyobb jóltevője“ czimre, elévülhetetlen érdemeket szerezvén korunk legnagyobb ellenének leteperése körül.

Ha azonban nem sikerült eddig megtalálni a helyes és czéiravezető orvosságot a tuberkulózis gyógykezelésére, a művelt világ nem nézte tétlen, karöltött kezekkel nagyarányu terjedését, megtett annyit, a mennyit tehetett a kórság megakadályozására.

Nálunk csupán a legeslegutóbbi időkben indult nagyobb szabásu mozgalom a tüdővész féktelen elharapódzásának korlátozására, holott már régen szükségét érezte hazánk sok közhasznu dolog életbeléptetésének, áldásos ujitások meghonosításának, miknek utján hathatósan védekezhetünk kiméletlen ellenségünkkel szemben. Rettenő módon könnyelműek voltunk, midőn közümbösen néztük a tuberkulózis pusztításait, igen gyámoltalanok, önönmagunk ellenségei voltunk, mikor nem csináltunk semmit egészségünk legdrágább kincsünk megóvására.

Beláttuk az idők folyamán, hogy menthetetlenül pusztulunk, feltartózatlanul sülyedünk, esünk, ha csökönyösen haladunk a magunk útján és szabadjára eresztjük a legnagyobb veszedelmet, például odavetjük saját véreinket a tehetetlen Molochnak.

A tisztaságra nagyobb ügyet kezdünk vetni és hatósági rendelettel kötelezővé lettek valamennyi nyilvános helyen a köpő csészék felállítása, mert tudvalevő dolog, hogy a porrá száradt köpet útján leheljük be jórészt a bacillusokat.

Nemkülönbön gondoskodtunk a lakások tisztántartásáról. Megszületett hosszú vajudás után az Erzsébet-szanatórium, melyben kizárólag díjtalanul tüdővésztes betegeket ápolnak, gyógykezelnék kiváló szeretettel, nagy gondal.

Jelenleg azon a ponton vagyunk, hogy az orvosi körök együttes eljárása a tehetősebb, jobbmódu és humanusan érző és gondolkodó emberekkel oda irányul, hogy az ország számos részében állítsanak föl nép-szanatóriumokat, melyek védőbástyái lennének a tuberkulózis elleni irtó hadjáratnak.

Vajha miharabb megvalósulna a nemes, a magasztos cél és az ország számtalan vidékein ilyen sanatóriumok fennen hirdetnék a nép egészségének, életkedvének fentartására irányuló törekvések sikereit.

Vegyések.

— Községi közgyűlés. Mindszent község képviselőtestülete folyó hó 5-én tartotta havi rendes közgyűlését, mely alkalommal említésre méltó tárgy csupán kettő volt. Az egyik Korom Gáspár azon indítványa volt, hogy a községünkön keresztül utazó iparos segédek részére a község szállót létesítsen. Az indítványt a közgyűlés elfogadta és utasította az előjáróságot, hogy a jövő közgyűlésen tegyen javaslatot arra nézve, mi módon volna a községre legelőnyösebben az éjjeli szállót létesíteni. — A másik említésre méltó tárgy pedig Csongrádvármegye közigazgatási bizottságának leirata az átkelési utszakasz építéséhez leendő hozzájárulás kifizetése ügyében. A képviselőtestület a tengeri kigyóvá nőtt ügyben most is azon álláspontot foglalta el, hogy, — a mennyiben a vámszedési jog a községnek mai napig sincs meg, — a fizetést annak megszerzéséig megtagadja és midőn a vámszedési jogot a kereskedelemügyi miniszternél kérelmezi, egyben a közigazgatási bizottság határozata ellen is felebbezéssel él. — Ez alkalommal az utcák elnevezésére kiküldött bizottság is betérjesztette javaslatát, melyet a közgyűlés elfogadott.

— Tisztelgés. A mindszenti tejszövetkezet tagjai, azon alkalmából, hogy a szövetkezet Tary István főszolgabíró ur kérelmére 1600 korona államsegélyt kapott, s hogy a „Csongrádmegyei Hírlap” azt írta, hogy az államsegély a főszolgabíró urnak, mint a szövetkezet igazgatójának, fizetésül szolgálhat, vasárnap délelőtt tisztelgtek Tary főszolgabíró urnál. Kardos István, a küldöttség szónoka, midőn a tagok köszönetét tolmácsolta azon ügybuzgóságért és fáradsá-

got nem ismerő önzetlen munkálkodásért, melyet Tary a tejszövetkezet fenállása érdekében kifejtett, biztosította őt a szövetkezet tagjainak hálájáról és szeretetéről. Tary válaszában midőn az ovációt megköszöni, igéri, hogy mint a múltban, úgy a jövőben is minden lehető el fog követni a tejszövetkezet felvirágzása érdekében. Végül Pánczél Károly arra kérte főszolgabíró urat, hogy főispán ur ő méltóságának is tolmácsolja a szövetkezet háláját és köszönetét azon pártfogásért, melyet a tejszövetkezet iránt tanúsított, midőn az államsegély kieszközlése érdekében magas pártfogását érvényesítette.

— Halálozás. Községünk egyik köztisztelőben álló polgára: Nagy Ferencz, volt uradalmi gépész, folyó hó 4-én elhunyt. A megboldogult temetése folyó hó 6-án ment végbe óriási részvét mellett. A halálesetről a család a következő gyászjelentést adta ki:

„Özv. Nagy Ferenczné született Elekes Mártha a maga, valamint az atóliroftak és nagyszámu rokonai nevében is mélyen megtört szívvel jelenti a jó férj, atya, nagyatya, testvér, sógor, rokon és jóbarátnak NAGY FERENCZ volt uradalmi gépésznek folyó évi február hó 4-én, életének 60-ik és boldog házasságának 37-ik évében, hosszas szenvedés után az Urban történt elhunytát. A boldogult földi maradványai folyó évi február hó 6-án d. u. 3 órakor fog a gyászaháztól a rom. kath. temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig folyó hó 7-én d. e. 8 órakor fog a helybeli rom. kath. templomban az egek Urának bemutatatni. Mindszent, 1903. évi február hó 5-én. Áldassék emléke! Nagy Gyula, Nagy Mihály, Nagy Juliska, férjezett Mittermayer Mihályné, gyermekei. Mittermayer Mihály, veje. Mittermayer Misike, kedves

TARCZA.

A MI NEM BŰN.

A Galambos familia megrögzött átka volt a tanulás mestersége. Nem is került ki közülök tudós ember sohasem, csak afféle gazdálkodók, a kik az Isten áldásából éldegélnek, duslakodnak.

Az öreg Galambos tehát mikor az utra készíté elő a fiát, előre tudta volt, hogy nem lesz abból se professzor, se fiskális, de még pap sem. Hanem úgy gondolkozott, ha már nem tanul az Istenadta legalább ismerje meg a világot, hogy ne maradjon olyan nagyon tudatlan, tapasztalatlan.

Azután megindultak . . .

A városban Galambos Dénes beállított Kerekes Józsi bognár mesterhez, a ki valamikor iskolatársa, jóbarátja volt, s akivel együtt kerülte a tudományok szentelt csarnokát. Ott Galambos Dénes se szólt, se beszélt, csak letette Benczét, mert már előre megbécszelték a fiu neveltetését, s azután rövid szóváltás és egynémely áldás után hazafelé hajtatott.

Bencze meg csak állt . . . Kezében a csomagjával, szemeiben az első könnyecpekkel; most sajnálta csak, hogy el kellett hagynia a szülőfaluját, meg a kis pajtásait, a kik tőle félték mindig a legjobban.

Kerekes pedig rövidesen a szobába czitálta Benczét, s ott megkezdte az ő első nevelési leczkéjét. Előadta, hogy mi végből van ő itt, mit akar az ő apja és azután meg-

kérdezte Benczétől, hogy :

— Tudod-e mi a böcsület?

Bencze gondolkozott előbb, de aztán rámondta, hogy :

— Tudom!

Rámondta, mert félt a Kerekes uram szigoru ábrázatjától.

— Hát fráter szoktál-e verekedni? No szoktál, látom az orrod hegyéről.

— A Kékes Pista volt tegnap az oka.

— Nem baj fiam! Verekedtél. Hát megtudod-e mondani, hogy bűn-e a verekedés?

Bencze megint csak megdöbbsent a morózus bognár meséértől, azután félübe mondta :

— Bűn hát!

— Szamár vagy! Divi! A verekedés, az virtus. Hanem mond csak Bencze fiam, találsz-e úgy néha napján egy-egy bagóvéget, amit elszisz?

Nem akarta bevallani Bencze az igazságot, mert ha semmit sem, ezt csak bűnnek nézné az ő nevelő mestere.

— No, találtál! Látom az orrodrol, hogy pipáltál már; kivetted az apád szájából a tajtékot, a mikor elaludt. Elszittad, aztán visszatoltad. Divi! Hát bűn-e ez?

Bencze nagyot sandított a bognárra, csudálkozott, hogy az így a veséjébe lát.

— No, felelj fráter! bűn-e ez?

— Bizony bűn! — sóhajtott a remegő Bencze.

— Szamár vagy. Már hogy volna az

bűn, mikor az nem bűn. Az is csak virtus, semmi más.

Bencze nagyot nézett, s aztán úgy gondolta, ha már ez se bűn, hát akkor neki gyöngyélete lesz itten.

— No most beszélj, lurkó! Bűn-e a lopás?

A mi Benczénk erre egyet gondolt. Ha se a verekedés, se a bagózás nem bűn, há hogy lenne a lopás az.

— Már hogy volna az bűn!

— Dejszen fránya diákja, csak rajta érjelek a lopáson, szíjjat hasítok a hátadon. Most meg erigygy a szobába, majd a Kata lányom bevezet. Erigygy Kata.

Bencze nem is ügyelt a kis bogjas liliomszálra, a ki olvadozva gondolt a kis diákra, hanem betántorgott a vaczkóba, ott ledült, átgondolta ezt az első leczkét a verekedéstől — a lopásig.

Brrrr! a lopástól — az áztatott kötélig . . . azután elaludt.

*

Azontul Bencze járt az iskolába, szorgalmasan verekedett és bagózott.

Kerekes Józsi meg büszke volt a nevelt fiára, már előre örült, hogy milyen szép pár lösz a Katából, meg a Galambos Benczéből.

A lurkónak csak simán ment az ötödikig. Az öreg Galambost majd fölfalta a csuda, hogy még nem bukott meg a fia, mert ennyire még egy Galambos se vitte a tudományban. Már számítgatni, fontolgatni

unokája. Nagy Károly, és neje Szécsi Apolló, és családja testvérei. Elekes Mihály és neje szül. Zilahi Hercege Rozália, és családja, Elekes Veronika, férj. Pásztay Mátyásné és családja, Elekes Rozália, férj. Makhult Istvánné, és családja, Elekes Anna, özv. Oláh Mihályné, és családja, Gyovay Gáspár, és családja, sógor és sógornő. Komjáti Sándor, és neje szül. Bognár Eszter, Cseh Pál, és neje, Gémes Etel, és családja, unoka öcsse.

— 300 gyermek kiténtetése. Érdekes mozgalom indult meg tavaly Budapesten, hogy az iskolás gyermekeket szabad óráikban a virágneveléssel foglalkoztassák. Ezen nagy jelentőségű eszme lelkes előharcosa Mauthner Ödön es. és kir. udvari magkereskedő, ki már 1901-ben több ezer növényt osztott ki továbbnevelésre gyermekek közt, most pedig díszes éremmel díjazta mindazokat, kik a legjobban nevelt és ápolt virágokat mutatták be. Mint értesülünk, e héten ismét 5000 cserép jácintot osztott ki közöttük Mauthner Ödön, kinck a kertészeti terén már annyi áldásos és szép közhasznú intézmény létrejöttét köszönhetjük. Mauthner nemcsak az ő ismert áldozatkészségével, hanem magvainak kitűnő minősége révén is rászolgált az általános elismerésre és büszkén vallhatjuk, hogy Európa három elsőrangú és legnagyobb magkereskedőinek egyike Mauthner Ödön. T. olvasóink b. figyelmébe ajánljuk legújabbán megjelent igen gazdag tartalmu képes magárjegyzékét, melyet szívesen ingyen küld az érdeklődőknek.

— Léghajó Anyáson. Érdekes csodára futottak össze a népek f. hó 5-én délután Anyáson. Messziről jött léghajó, vagy népnnyelven: repülő csoda ereszkedett le a levegőből, nem kevés bámulatára a hasonló látványban ritkán gyönyörködő pus-

zai magyaroknak. A lélekvesztő légi alkalmatosságból három érdekes alak szállott ki. Tolnai Lajos, a magyar léghajós társaság vakmerő kapitánya, továbbá Szalay Péter budapesti posta- és táviratigazgató fia és egy katonatiszt. A bátor hajósok délbén szállottak föl a fővárosban és leereszkedésük 4 óra 45 perczkor minden baj nélkül ment végbe. Az éjjelt Princez Ignác anyási ispán vendégszerető házában töltötték.

— Farsang. Mint értesülünk, a szegvári „Iparosok és Kereskedők Olvasóköre“ ma este tartja farsangi mulatságát. — F. hó 21-én a helybeli „Polgári Kör“ rendezi jelmezes estélyét, 22-én pedig a helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ szintén álarozos jelmezes estélyt tart.

— Apaállatok összeírása. A köztenyésztésre használni szándékoló bika, kos és kan halósági megvizsgálása folyó évi márczius hóban fog megejteni. Ez uton is felhivatnak tehát azon állattulajdonosok, a kiknek ily célra szánt állataik vannak, hogy azokat előjegyzés végett e hó 25-ikéig a községi előjárásnál jelentsek be.

— Eljegyzés. Kádár Lajos tanító, ki szeptember óta Verbőczen működik, jegyét váltott Adorján Juliska kisasszonnyal Tisza-beccsen. Gratulálunk!

— Sertéslopás. Az elmúlt hét egyik éjjelén Tömörkény községben eltűnt egy hét tagból álló sertéscsalád. Az öreg sertésből és hat kis malaczából álló díszes familia a Mészáros István tömörkényi földműves udvarában lévő ólban élte gondtalan, vidám napjait. De — haj! — az emberiség szörnyen önző és megirigyeli a legparányibb féreg pompás életmódját is. Így történhetett, hogy a múlt hét egyik éjjelén a familia hirtelen eltűnt és még mindig nem került elő, bár a

csendőrség a legszélesebb körű nyomozást indította meg előteremtésük érdekében.

— Elsikkasztott butorok. A Mindszenten lakó Hevesi Istvánt és a feleségét bizonyos követelések miatt bepörölte a Szegvári Takarékpénztár, s e követelések fejében végrehajtást foganatosítottak még mult év szeptember havában a házastársak ellen. Decemberben megis akarták tartani az árverést, azonban a végrehajtó már nem találta meg a lefoglalt ingókat, amiket Hevesi részint összelört, borgözös fejjel, részint pedig eladogatott. Ezért a szentesi büntető bíróság elé került Hevesi uram, s Zombory János eljárásbíró, sikkasztásnak tekintendő véttség miatt nyolcz napi fogházra ítélte.

— Talált pénz. Folyó hó 1-én, vasárnap délelőtt az „Ujvilág“ épülete környékén Löwy Bernát polgártársunk egy kendőt talált, melyben 20 fillér készpénz és egy papírszelet volt, melyen szenna és manna szó volt jegyezve. A pénzt és kendőt jogos tulajdonosa nevezet megfoglalónál átveheti.

— Kinyilatkoztatás. Forrai Frankl Oszkár kiadóavallalata annak közlésére kér fel bennünket, hogy Székely Viktorral minden összeköttetést megszakítván, ezentul a lapárusítók a „Pesti Ujság“-ot és „Nemzeti Ujság“-ot csakis a kiadóhivatali iroda utján (VI. Andrassy-ut 21. I. em. 4. szám) kaphadják. Egyuttal értesítjük az érdekelteket, hogy a két lap megszűnésére vonatkozó hír alaptalan, és ezen hazugság terjesztője ellen a legerélyesebb eljárás lesz folyamatba téve.

A közönség figyelmébe.

Kossuth Ferencz publicisztikai tevékenységét most február 1-én teljesen lekötötte az „Egyetértés“-nek, melynek főmunkatársává lett. Erre vonatkozólag közte és Fenyő Sándor,

is kezdte Bencze jövő életfolyását, s arra való tekintettel, hogy az osztályhan a legnagyobb gazficzko, veszekedő fufangu hírében állott — fiskáskálisnak szánta.

De hiába! Galambos Bencze se kerülte ki a familia végzetét. Ha nem bukott meg — hát kicsapták. Az egyre megy. Bár nem tett mást, mint a professor pipáját fenéki szitta ki, aztán meg sárga ákáczelevéllel tömte meg — de a töménél rajta vesztett.

Dictum-faktum, rövidesen kitétték a szürét. Az öreg bognármester nagy méltatlankodással fogadta a kicsapás hírért, ugy duruzsolt, szitkolódzott naphosszant a műhelyében. Azután vigasztalni kezdte a haza készülő, elszontyorodott Benczét.

— Isten neki! Ügyet se vessél rá. Több eszed van neked, mint a görög professorodnak is, a ki a legbölcsebb ember hírében áll az egész kollegiumban. Vállalj hivatalt, leszel te még olyan ur, mint a pápai legátus, ha nem különb.

Ez hatott. Bencze fütörészve kipakolt s azután rágyújtott egy kis pipa dohányra.

Az öreg Galambos egykedvűen fogadta a hírt. Ő tudta, hogy az egész familiában nem akad egy tudományos ember sem, mert a Isten nem akarja . . . mert őket nem arra alkották Irt is, hogy jöjjön vissza Bencze, szükség van rá a tavaszi munkánál; hanem a mi Benczénk már hivatalt vállalt a vármegyeházán.

Igy éldegéltek hármában a Kerekesházban. A bognár ugy szerette Benczét, mint

az édes fiát, s akkor érezte mennyire szívéhez kötött ez a gyereklegény, mikor az hazafelé akarta venni az útját. Ott volt még a Kata lánya is, aki olyan szép volt, mint a harmatos rózsaszál, mikor még félig kikan-dikál a zöld leveles burokból.

Olyan szép volt és amellet olyan szerelmes, mint amilyen gyönyörűséges. Így éldegéltek. Bencze tanult, letette a vizsgáit kitűnően. Nem hiába mondta a jó bognármester:

— Bencze fiam, téged az Ég is tudós embernek szánt.

Már a bajusza is szépen kinőtt s olyan derék legény lett, mint annak a rendje. A hivatalában szerették. Dolgozott, s a szorgalmát elég busásan honorálták. Egyszer azonban történt, hogy a legjobb barátja őt leszamarazta, mert nem vette észre hogy milyen kincset rejteget az öreg bognár háza. Felvilágosította, hogy hetedhétország tündére csak alkonyfény Kata hajnalpiros hamvas orcájához képest.

Több se kellett Benczének. Délbén vagy egy félórával előbb rohant el hivatalából, vágatott, mint a bolond, hazafelé. Föltárta az ajtót. Kata az ablaknál ült, patyolat ruhában s himezett.

Bencze megállt az ajtóban s nézte, hámuilta a leányt. Szerette volna haragjában kikaparni a saját szemét, hogy mindeddig nem vette észre ezt a bűbajos, szép lánykát.

Kata fölkel, s kiakart menni. De hiába. Bencze kétkézre fogta, s csókolta, mintha

egy elaludt szenvedély gyult volna benne újabb lángra. Am ekkor lépett be Kerekes Józsi, a bognár mester uram. Benczének ugy hullott alá a karja, mint a gutaütöttnek. Eszébe jutott az öreg első leczkéje, a verekedés, a bagózás, s a lopás.

A lopás! Szinte látni vélte, mint változik a bognár arca, mint játszik kéket, zöldet, mint egy Kameleon. Majd látta, mint kapja ki a szájából a pipaszarát, hogy összetörje rajta. No most!

Kerekes fölemelte kezét. Bencze az átok súlyától térdre roskadt, s Kata, mint egy jól nevelt leányhoz illik követte Benczét. A bognár mester arca erre ugy mosolygott, mint a teli hold, majd jóságosan mondá:

— Gyermekeim! Tudom, hogy szerettek egymást. Ha csak az én áldásom kell, nesztek!

Bencze fölállt, Kata utána. Az immár völegénynyé avatott legénynek zsibongott a feje.

S mást várt.

Majd esalódottan dörmögte:

— Ej, ej! Mit prédikált akkor nekem Kerekes uram! Hát már a lopás nem bűn?

— Már hogy volna az bűn?

— De hisz én elloptam a Kata lányát, az üdvösségemet!

— Tanuld meg pajtás, hogy vannak dolgok, amit sohasem bűn ellopni.

az „Egyetértés“ főszerkesztője közt a következő levélváltás történt:

Nagyságos

Kossuth Ferencz
elnök urnak

Budapesten.

Abban a hatalmas küzdelemben, melyet az „Egyetértés“ a magyar nemzet igaz jogaiért, a valódi szabadelvűségért és a demokratikus haladásért közel négy évtizeden keresztül folytatott és a mostani súlyos veszedelmek között kettőzött erélylyel folytatni kíván — igaz sikerre csakis úgy számíthatunk, ha Kossuth Ferencz közvetlen részesevé válik munkánknak, ha ékes és meggyőző tollával mellénk szegődik, ha publicisztikai tevékenységét teljesen az „Egyetértésnek“ szenteli.

Pártszempontoknak alá nem vehető függetlenségünk teljes épségben maradásával felajánljuk lapunk hasábjait és kérjük, lépjen be újból főmunkatársnak az „Egyetértés“ szerkesztőségébe.

Budapest, 1903. január 31.

Az „Egyetértés“ szerkesztősége:

Fenyő Sándor, főszerkesztő.

* * *

Nagyságos

Fenyő Sándor
főszerkesztő urnak

Budapesten.

Szívesen ragadom meg az alkalmat arra, hogy az „Egyetértés“ olvasóközönségével újból állandó szellemi összeköttetésbe lépjek.

Az „Egyetértés“ multja és tradíciói több évig össze voltak kötve az én írói működésemmel, s amint a multban fentartotta a lap teljes függetlenségét velem és pártunkkal szemben, úgy a lap függetlenségének fentartása ezután is teljes lesz, már csak azért is, mert a szerkesztésbe befolylni nem fogok.

Magamnak is fentartván teljes függetlenségemet, bizom benne, hogy az „Egyetértés“-re, mint a magyar sajtó egyik legrégebbi és legtekintélyesebb orgánumára támaszkodva, sikerülni fog eszmémnek, törekvéseimnek és elveimnek diadalra jutását hathatósan előmozdítani.

Budapest, 1903. január 31.

Kossuth Ferencz,

E szerint Kossuth Ferencz ezentul csakis az „Egyetértés“-be fog írni.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtethetetlen családfőnk elhalálása alkalmából részvétüket fejezték ki, valamint az elhunyt temetésén részt vettek, mi által mérhetetlen fájdalomunkat is enyhíteni igyekezték, ez uton fogadják halás köszönetünk nyilvánítását.

Mindszént, 1903. évi február hó 7-én.

A gyászoló család.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

Értesítés.

Pigler Róza háza Szt.-György naptól kezdve haszonbérbe kiadó, avagy örök áron

e l a d ó.

Bővebben értekezni lehet a tulajdonossal.

E l a d ó

Szegváron a szegvári takarékpénztár háza a főtérre, mely áll 5 szobából, konyhából, tagas udvarral és kerttel, kut- és melléképülettel, — azonnal, igen jutányos áron

Bővebb felvilágosítást ad az igazgató.

Meghívó.

A „Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet“ 1903. évi február hó 15-ik napján d. u. 2 órakor Mindszenten saját helyiségében (Elekes Mihály ur házában) 15-ik (ujraalakulás 4-ik)

rendes évi közgyűlést

tart, melyre az összes tagok ezennel meghívottnak.

Elintézendő tárgyak:

1. Igazgatóság jelentése 1902. évről.
2. Számadások megvizsgálása és a felmentvény megadása iránti intézkedés.
3. A tiszta nyereség felosztása iránti intézkedés.
4. Pénztárnok és könyvelő tiszteletdíjai megállapítása.
5. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság újra választása.
6. Pénztárnok és könyvelő választása iránti intézkedés.
7. Netáni indítványok.

Mindszént, 1903. január hó 24-én.

GELSY PÉTER,
igazgató.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított áron. Oltványok ezre 90 — 100 frt.

Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítmány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszaszállítási költségét, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nem hogy ember, de semmiéle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kulcsal zárhatók. — Minden rendeléshez rajzokkal ellátott fizetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett színes fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hoi annak tartalmát haszonra ne fordítanak, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

DIÓCSEMETÉK. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Czim: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep“ Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid. 11—20.

Schottola Ernő, Budapest

VI., ANDRÁSSY-ÚT 2. SZÁM.

Legnagyobb raktár egészségügyi, kényelmi és sport-cikkekben.

Szagmentesen záró szoba-klosettek. — Hygienikus köpödények.

Legjobb minőségű gummi sárczipők és hóczipők.

Korcsolyák és jégpatkók.

THERMOPHOR:

Testmelegítő, mely tűz nélkül a meleget 3—6 órán át tartja.

Betegtoló kocsik minden árban.

Minden osztályról külön árjegyzéket kívánatra ingyen küldetnek meg.

Nyomatott Weisz Ignác könyvnyomdájában.

Pzer...